

Diumenge setè durant l'any

Lectura del llibre del profeta Isaïes 43, 18-19. 21-22. 24b-25

Això diu el Senyor: "No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, ¿no us ne temeu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meva alabança. No és que tu, Jacob, m'hagis invocat, no és que tu, Israel, t'hagis molestat per servir-me. El que has fet, és obligar-me a suportar els teus pecats, molestar-me amb les teves culpes. Però jo, som el qui esborra les teves faltes per amor de mi mateix, i no em recordaré mai més dels teus pecats."

Salm responsorial 40

Resposta: He pecat contra vós, salvau-me la vida.

. Felç el qui s'interessa pel poble desvalgut; en temps difícils, el Senyor el salvarà. El guardarà i el farà viure felç a la terra, no el deixarà a mercè dels enemics.

. El Senyor el sostindrà en el dolor, fins a treure'l del llit on jeia malalt. Jo clam: "Senyor, compadiu-vos de mi. He pecat contra vós, salvau-me la vida."

. Però a mi, em conservau sense culpa i em mantindreu per sempre davant vós. Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel, des de sempre i per sempre. Amén, amén.

Lectura de la 2ª carta de sant Pau als cristians de Corint 1, 18-22

Germans, Déu sap que no dic mentida: la nostra paraula quan ens dirigim a vosaltres, no és ara sí, ara no, perquè Jesucrist, el Fill de Déu, que ha estat predicat entre vosaltres pel nostre ministeri - meu, de Silvà i de Timoteu-, no ha estat mai ara sí, ara no. En ell hem sentit un sí ben clar, perquè totes les promeses de Déu en ell s'han convertit en un sí. Per això, quan nosaltres donam glòria a Déu, deim "Amén", que vol dir "sí", per Jesucrist. I el qui ens confirma i ens ha ungit en Crist, juntament amb vosaltres, és Déu. Ell mateix ens ha marcat amb el seu signe i, com a penyora d'allò que vindrà, ha posat en els nostres cors el do del seu Esperit.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 2, 1-12

Al cap d'uns dies, Jesús tornà a Cafar-Naüm. La gent sentí dir que era a casa, i hi anaren tants que no cabien ni davant l'entrada. Jesús els predicava. Mentrestant, vingueren uns homes a dur-li un paralític. El portaven entre quatre. Veient que amb tanta gent no podien dur-lo a dins, aixecaren el terrat damunt l'indret on era Jesús i, un cop obert el sostre, baixaren la llitera. Jesús, en veure aquella fe, digué al paralític: "Fill, els teus pecats et queden perdonats." Uns mestres de la Llei que eren allà asseguts pensaven dins ells mateixos: "¿Com pot dir això aquest home? Això és blasfem. ¿És que qualcú, fora de Déu, pot perdonar pecats?" A l'instant Jesús conegué dins ell que pensaven això i els digué: "¿Per què pensau així dins vosaltres? ¿Què és més fàcil, dir al paralític que els seus pecats li queden perdonats o dir-li que s'aixequi, es carregui la llitera i camini? Doncs, ara sabreu que el Fill de l'home té el poder de perdonar els pecats aquí a la terra." I tot seguit diu al paralític: "Aixeca't, carrega't la llitera i vés-te'n a ca teva." Ell s'aixecà immediatament, es carregà la llitera i se n'anà en presència de tothom. Tots glorificaven Déu i no se'n sabia avenir. Deien: "No havíem vist mai res de semblant."